

221. 1.

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot aanvulling en verduidelijking van de artikelen 899a, 949 en 963a van het Burgerlijk Wetboek, zooals deze luiden ingevolge de Wet van den 17den Februari 1923, *Staatsblad* n°. 40.

De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 1 December 1926.

WILHELMINA.

221. 2.

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, de artikelen 899a, 949 en 963a van het Burgerlijk Wetboek, zooals deze luiden ingevolge de wet van den 17den Februari 1923 (*Staatsblad* n°. 40) aan te vullen en te verduidelijken;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Het Burgerlijk Wetboek ondergaat de navolgende wijzigingen:

Artikel 899a wordt gelezen:

„Voor zooveel betreft de nalatenschap van den vooroverleden echtgenoot wordt de langstlevende echtgenoot voor de toepassing der bepalingen van dezen Titel met een wettig kind des overledenen gelijk gesteld.

Echter mag bij tweede of verder huwelijk, indien er kinderen of afkomelingen uit een vroeger huwelijk aanwezig zijn, de nieuwe echtgenoot niet meer erven dan het minste gedeelte, hetwelk een dier kinderen, of bij vóóroverlijden deszelfs afkomelingen bij plaatsvervulling genieten, en zonder dat het erfdeel het vierde gedeelte van de goederen des erflaters mag te boven gaan, en met dien verstande dat voorschreven erfdeel van den lateren echtgenoot verminderd wordt met het aan dien echtgenoot ingevolge den Negenden Titel van het Eerste Boek uit den boedel van den hertrouwde aangekomene.

Is ten voordeele van een tweeden of volgenden echtgenoot bij uitersten wil beschikt, dan wordt indien het gezamenlijk bedrag van hetgeen bij versterf en krachtens uitersten wil wordt verkregen, de grens zou overschrijden in het vorige lid gesteld, het versterfdeel verminderd totdat tezamen niet meer dan het geoorloofd bedrag wordt verkregen, of vervalt het geheel, zoo de verkrijging bij uitersten wil alleen de genoemde grens reeds bereikt.”

Artikel 949 wordt gelezen:

„De man of de vrouw, die, kinderen of afkomelingen uit een vroeger huwelijk hebbende, een tweede of volgend huwelijk heeft aangegaan, zal bij uitersten wil aan zijn lateren echtgenoot niet meer mogen geven, dan hetgeen aan dezen bij het tweede lid van art. 899a is toegekend.

Vruchtgebruik van niet meer dan de halve nalatenschap of lijfrente, niet meer dan de inkomsten van de helft der nalatenschap omvattende, wordt geacht het bedrag eener bij het voorgaande lid geoorloofde making niet te overtreffen.

Overschrijdt het beloop van aan den langstlevende besproken vruchtgebruik of lijfrente het naar de bepalingen van de volgende afdeling beschikbaar gedeelte van de nalatenschap, dan hebben de legitimarissen de keuze, of wel om de beschikking uit te voeren, of aan den langstlevende de keuze te laten, hetzij dat het vruchtgebruik of de lijfrente zoodanig wordt ingekort, dat zij niet meer dan het beschikbaar gedeelte of de inkomsten daarvan omvatten, en tevens binnen de grenzen van het eerste en tweede lid blijven, hetzij in eigendom te ontvangen een waarde als bij het eerste lid is toegelaten, of zooveel minder als in verband met makingen aan anderen geoorloofd zal zijn.

Is aan den lateren echtgenoot, naast vruchtgebruik of lijfrente, eigendom of een ander recht gemaakt, dan is het tweede lid slechts op hem van toepassing, indien hij hetgeen niet in vruchtgebruik of lijfrente is gemaakt, niet aanvaardt; overigens heeft de latere echtgenoot de keuze op welke wijze de vermindering, hetzij op vruchtgebruik of lijfrente, hetzij op andere makingen, hetzij op beide, binnen de grens van het eerste lid, zal plaats hebben.

Op een lateren echtgenoot, voor wien de artt. 236 en 237 toepassing vinden, is het tweede lid slechts van toepassing, indien hij afziet van afzonderlijke andere bevoordeeling krachtens die artikelen, wordende dan het vruchtgebruik of de lijfrente geacht door huwelijksgoederenrecht verkregen te zijn voor het gedeelte van hun waarde, hetwelk gelijk is aan de bevoordeeling, waarvan wordt afgezien.

Artikel 963a wordt gelezen:

„Wanneer bij overlijden van een erflater met achterlating van een echtgenoot, na toepassing, zoo daartoe grond is, van de overige artikelen dezer afdeling, anderen dan de echtgenoot door schenking of making meer zouden genieten dan het bedrag, waarover de erflater zou hebben mogen beschikken, indien hij geen echtgenoot had achtergelaten, zullen die schenkingen en makingen kunnen worden ingekort tot genoemd bedrag, zulks op vordering en ten bate van degenen, die volgens de vorige artikelen legitimarissen zijn, of die dat volgens die artikelen zouden zijn, zoo de erflater geen echtgenoot had achtergelaten, wat ieder hunner betreft, indien en naar zoodanig deel als zijn wettelijk erfdeel berekend als ware geen echtgenoot nagelaten, door die schenking of making benadeeld is.”

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,